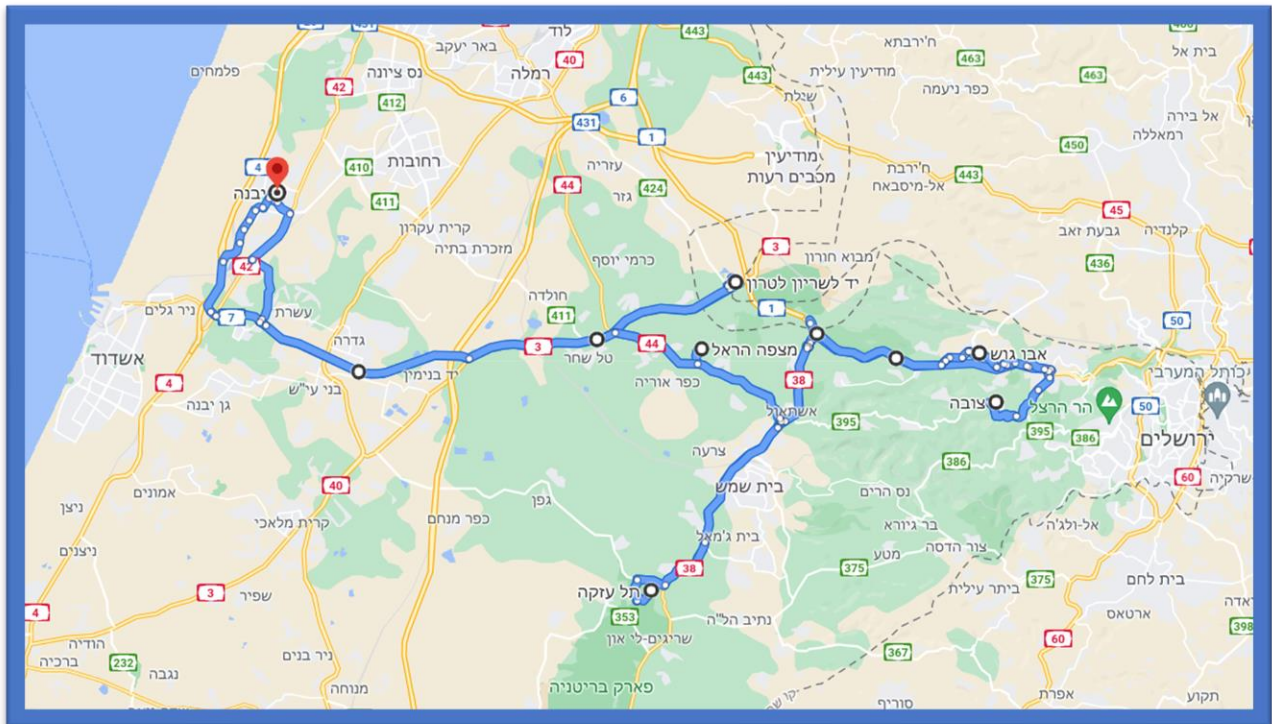

מה שפלה להר

טיול "צוות" יבנה בהדרכתו של רוני אהרוני

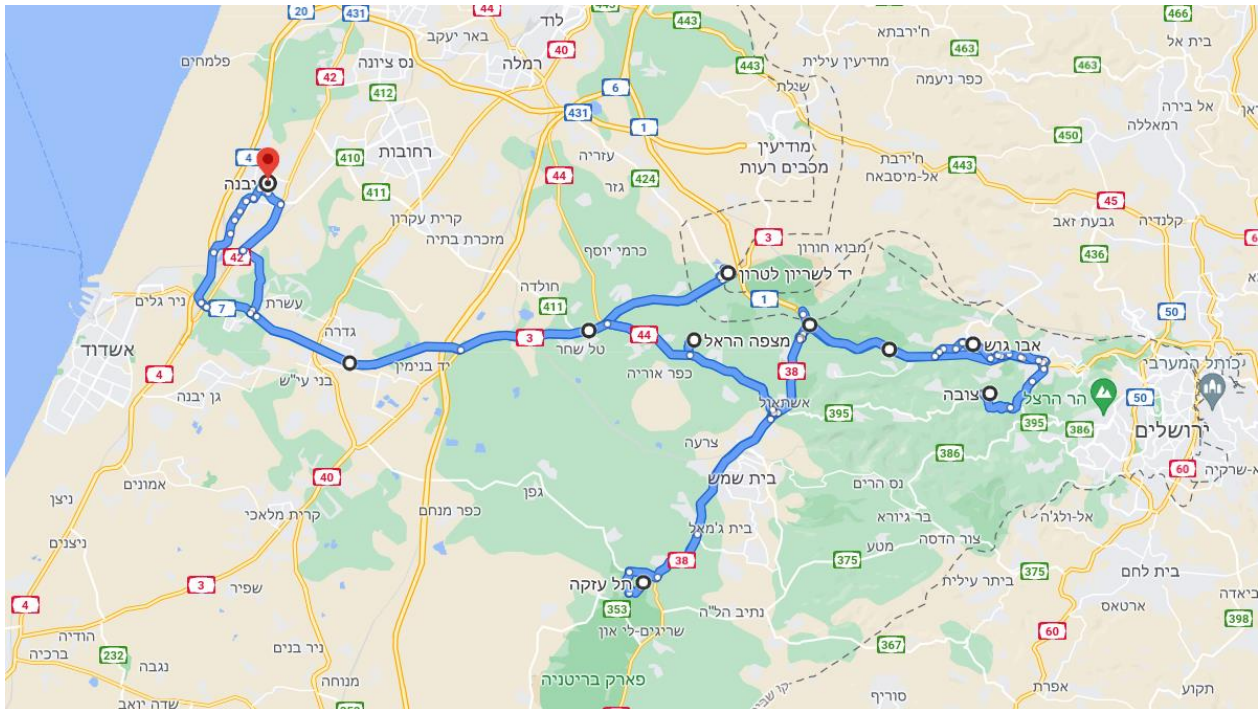

כתב וערך גדעון פרי

מהשפלה להר

טיול "צוות" יבנה בהדרכת המדריך רוני אהרוני 24.6.2021

יום חמישי בבוקר, כל החברים התיצבו בזמן (כרגיל) ואנו מוכנים לצאת לדרך בהובלת הנהג הנחמד איציק. ראשית עצרנו לארוחת בוקר ביד לשריון, היתה שם קבוצה גדולה של חיילים צעירים, כולם עם כיפות שחורות, נתן לנו הרגשה מצוינת שיש עוד סיכוי לנרמול היחסים עם הדתיים... מכאן יצאנו למצפה הראל, בדרך חלפנו בצומת נחשון ושמענו הסבר על המקור להסיבה לשם "שרה פרה" שניתן למזנון במקום ושהכרנו עוד מתקופתנו בצבא.

מצפה הראל

נמצא בסמוך לקיבוץ הראל שהקימו יוצאי חטיבת הפלמ"ח הראל שנלחמה על פריצת הדרך לירושלים ולשחרור פרזדור ירושלים במלחמת העצמאות.

חורשת יער שבסמוך אליה גם חלפה דרך בורמה
נקראת כיום פארק רבין. במקום פינות ישיבה
ומצפה להכרת הסביבה.

כאן בצל העצים סיפר לנו רוני את סיפור הוצאתו
להורג בשנת 1948, של קצין צה"ל, מאיר
טוביאנסקי, שהואשם על לא עוול בכפו, כפי
שהתברר לאחר מעשה, בריגול נגד ישראל,
במהלך מלחמת העצמאות.
כאן הוא הועמד בפני בית דין שדה, הורשע והוצא
להורג בהחלטה יחידה מסוגה בתולדות המדינה

לאחר משפט שדה קצר, הוצא טוביאנסקי להורג בבית הקשתות, שריד לכפר הערבי בית ג'יז שבקיבוץ
הראל הסמוך.

בקצה החורשה הוקם מצפה הראל

כאן שמענו על משימות חטיבת
הראל בעת המצור על ירושלים

ממשיכים בטיול, אנו בדרכנו לתל עזקה, חולפים בצומת שמשון המחודש,, לשמאלנו בית שמש המתחרדת.

תל עזקה

נעפיל לראש התל הממוקם בסמוך והנשקף על עמק האלה. בדרכנו נעבור על יד אבני דרך עליהן חקוקים פסוקים מהמקרא המתארים את אירועי הקרב הגדול בין דוד לגוליית. בראש התל נצפה על הנוף הסובב אותנו, נספר אודות האירועים המקראיים וההיסטוריים שאירעו במקום, כאשר גולת הכותרת- סיפור הקרב בין דוד לגוליית.

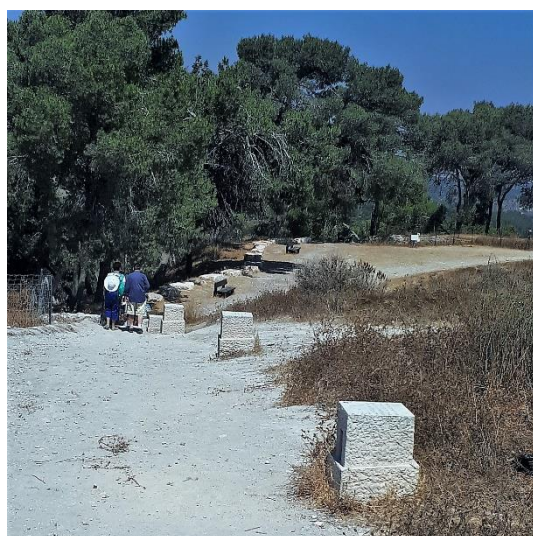
במעלה הגבעה,, נבלמה הנסיעה עם שלטים שהדרך בעבודה והיא חסומה. רוני ואיציק הנהג התיעצו ביניהם והחליטו לנסות להיכנס הדרך היציאה. בצומת הבא עד תמרור ברור "אין כניסה".

עכשיו אנחנו תקועים, יש עוד דרך ארוכה במעלה הגבעה ואין סיכוי שהחברים יעשו אותה ברגל. מי שמצא את הפתרון היה איציק הנהג האשף שטיפס את כל הדרך במהלך R. עד שהגענו למגרש החנייה.

מכאן נותרה לנו עוד דרך קצרה של טיפוס לראש התל, היה שווה.

לאורך השביל ראינו אבני דרך עם פסוקים מהתנ"ך המתארים את הקרב בין דוד וגוליית

התיישבנו מתחת לעץ, על ספסלי אבן עליהם חרוטים פסוקים מספר שמואל א' פרק י"ז. ברקע ראינו את צומת האלה

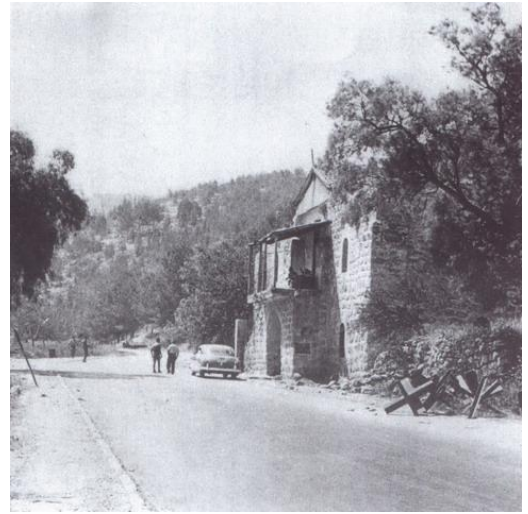
(מח) והנה כייקם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימהר דוד ויגץ המערכה לקראת הפלשתי: (מט) וישלח דוד אתידו אליהכלי ויקח משם אבן ויקלע ויך אתהפלשתי אלימצחו ותשבץ האבן במצחו ויפל עליפניו ארצה: (נ) ויחזק דוד מןהפלשתי בקלע ובאבן ויך אתהפלשתי וימיתו וחרב אין בידדוד: (נא) ויגץ דוד ויעמד אליהפלשתי ויקח אתחרבו וישלפה מתערה וימתתו ויכרתבה אתראשו ויראו הפלשתים כיימת גבורם וינסו: (נב) ויקמו אנשי ישראל ויהודה ויערו

(מב) ויבט הפלשתי ויראה אתדוד ויבזהו כיהיה נער ואדמני עםיפה מראה: (מג) ויאמר הפלשתי אלדוד הכלב אנכי כייאתה באאלי במקלות ויקלל הפלשתי אתדוד באלהיו: (מד) ויאמר הפלשתי אלדוד לכה אלי ואתנה אתבשרך לעוף השמים ולבהמת השדה: (מה) ויאמר דוד אליהפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי באאליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל

בתום ההסבר והוויכוחים מי באמת הרג את גוליית, שבנו לאוטובוס ויצאנו בדרכנו לשער הגיא, המוכר יותר בשם **באב אל וואד**, שם נבקר באתר החדש לזכר פורצי הדרך לירושלים.

חאן שער הגיא

זהו אתר זיכרון לאומי. החאן, שנבנה כמלון דרכים בתקופה העות'מאנית על הדרך המרכזית המחברת בין השפלה לירושלים. על דרך זו התחוללו קרבות עזים במלחמת העצמאות ולזכרם הוקם בחאן מרכז מורשת המוקדש למבקיעי הדרך אל העיר ירושלים.

האתר חדש ומרשים. הביקור במיצג נמשך כ-45 דקות, כאשר הטכנולוגיה מעבירה את המבקרים מחדר לחדר באתר פגשנו את מבקיעי הדרך אל העיר, שמענו את עדויותיהם, ולמדנו על המחיר היקר ששילמו בני דור תש"ח במאבקם על שמירת עורק החיים לירושלים.

בקומה העליונה הכרנו את הרקע לסיפור ופגשנו את מלווי השיירות שסיפרו מחוויותיהם.

בקומת הקרקע היינו שותפים בקבלת החלטות מכריעות (בתחנות האינטראקטיביות), לנסוע ב"משוריין" ולצפות בסרט מרגש על המחיר ששילמו בני דור תש"ח במאבקם לשמור עורק חיים פתוח לבירת ישראל.

לסיום התבקשנו לבחור את הערך החשוב ביותר לדעתנו: רעות, עמידה במשימה, דבקות במטרה, צדקת הדרך, שוויון, אמונה ועוד.

האנדרטה לפורצי הדרך לירושלים

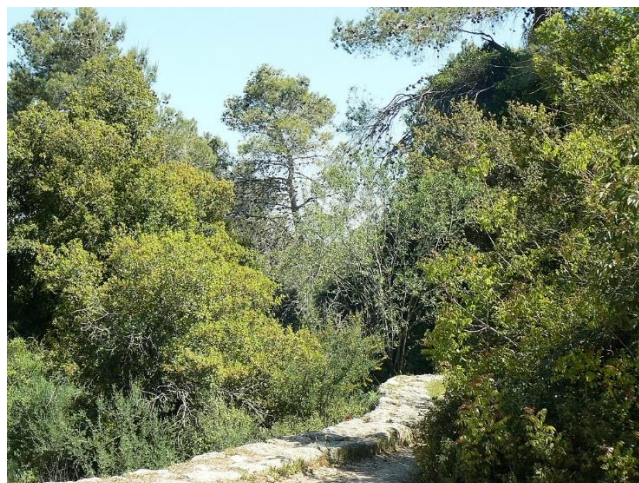
התחנה הבאה בסירנו **שמורת המסרק** במעלה הדרך לירושלים.

המסרק

השמורה קיבלה את שמה בזכות עצי אורן ירושלים הצומחים בפסגתה והמזכירים מרחוק צורה של מסרק לשיער הנעוץ בראשה. הראשונים שנתנו לשמורה את שמה היו חברי הכשרה של הפלמ"ח שישבו בגבעת ברנר ויצאו לסיורים באזור.

השמורה מאופיינת בצמחיית חורש ארץ ישראל של עצים ירוקי עד כמו אלון מצוי, אלה ארצישראלית ואלת המסטיק, צמחים מטפסים כגון קיסוסית ועוד.

במלחמת העצמאות התנהלו קרבות עזים על השליטה ברכסים השולטים על הכביש לירושלים העובר בסמוך. במפות של לוחמי הפלמ"ח וההגנה סומנו פסגות הרכסים במספרים עוקבים ששימשו אותם בעת ניהול הקרבות. משלט מספר 1 היה בגבעה עליה ניצבת כיום האנדרטה לפורצי הדרך לירושלים, בסמוך לצומת שואבה. הפסגה של המסרק ובה קבר השיח הייתה משלט 17. כיבוש המסרק, משלט 17 והכפר בית מחסיר הסמוך נעשה על ידי חטיבת הראל של הפלמ"ח במהלך מבצע מכבי.

נעמדנו בפתח המערה להאזין להסבריו של רוני על הקורות במלחמת העצמאות והקרבות בין הפלמ"ח וכנופיות הערבים מבית מחסיר (כיום בית מאיר) והכפר סריס (כיום שורש).

לארוחת צהרים נסענו לקיבוץ צובה. הארוחה היתה עשירה, מגוונת וטעימה. לאחריה ירדנו לכפר אבו גוש לביקור בכנסייה ובמנזר המנוהל על ידי נזירים בנדיקטינים מצרפת.

אבו גוש

המנזר הבנדיקטיני באבו גוש הוא מנזר בנדיקטיני מהזרם האוליביטי השוכן במרכז הכפר, הוא ידוע בעיקר בזכות **כנסיית מריה הקדושה של התחייה** הצלבנית שבו ואשר בה שרידי פרסקאות מהמאה ה-12. הכנסייה הוקמה מעל מעיין הנובע עד היום בקריפטה שלה, ומאוחר יותר נוסד במקום גם מנזר, אשר פעל עד סוף המאה ה-15. בתחילת המאה ה-20 חודש היישוב הבנדיקטיני במקום, הכנסייה שופצה והוקמו מבני המנזר. בצמוד למנזר שוכן המסגד העתיק שהיה המרכזי בכפר עד לחנוכת **מסגד אחמד חאג'י קדירוב** בשנת 2014. את בניית המסגד החדש יזמו תושבים מקומיים לפני יותר מחמש שנים. כאשר נוצרה מצוקה תקציבית חברו בתיווך יהודי יליד צ'צ'ניה לרמזן קדירוב נשיא צ'צ'ניה שתרם כספים להשלמת הבנייה.

מסגד אחמד חאג'י קדירוב באבו גוש

המנזר הבנדיקטיני באבו גוש

מסדר בנדיקטוס הקדוש, או הבנדיקטינים, היא קבוצת-גג של נזירים קתולים אשר קיבלו על עצמם את הרגולה של בנדיקטוס הקדוש מנורסיה. נזירים אלה חיים בקהילות עצמאיות, אשר אינן כפופות להנהגה מרכזית. כאן בישראל משרתים כיום 14 נזירים ועוד מספר נזירות החיות באגף הנשי. הם מטפלים בכל הקשור לניהול חיי היומיום, אוכל, אחזקה, טיפוח הגינה המקסימה, יצור ליקרים (על בסיס מידע וניסיון מהמנזר הבנדיקטיני בפאקן **Fecamp** שבנורמנדי (צפון מערב צרפת) אך בעיקר מתפללים 5 פעמים ביום.

בנדיקטין דום
Benedictin Dom

המנזר הבנדיקטיני בצרפת

אירח אותנו בחצר המנזר, הנזיר **אוליביה**, אדם חביב וחייכני, מדבר בעברית רהוטה המטובלת בסלנג צבאי של ראשי תיבות וקיצורים. הוא נולד בצרפת ובבגרותו בחר להפוך לנזיר, דבר שלא מצא חן בעיני הוריו ובעיקר האבא. הוא עזב את ביתו בכפר קטן בריוויירה שלחוף הים התיכון ועבר ללמוד ולהתחנך במנזר הבנדיקטיני בנורמנדי.

לאחר שהוסמך כנזיר, נשאל ע"י אב המנזר בצרפת אם יאות לצאת לשליחות בישראל. התברר שזו היתה משאת חיו, כל הזמן חדב והתעניין בישראל, בעברית בעם היהודי ולמד רבות מתוך כתבי הקודש. הפעם היתה לו הזדמנות לחוות את הדברים ממקור ראשון. הוא מיד הסכים ובתוך מספר ימים מצא את עצמו על המטוס בדרכו לארץ. זה היה לפני 40 שנה.

מאז הספיק להתחבב על לא מעט ישראלים כולל ברמות הבכירות, לקבל משר הפנים (אופיר פינס) אזרחות ישראלית, מבלי שוויתר על זו הצרפתית. הוא גם קיבל "מנוי" של **מש"ק חינוך** אליו מגיעים באופן קבוע קורסים צבאיים הבאים להאזין וללמוד על גישתו לחיים הדוגלת בקבלת האחר בחיך, בהבנה, ולעולם לא בכעס, ריב או מדון.

מש"ק חינוך עם שרוך הדרכה

השעון רץ, ולאוליבה, כך התברר, היו מחויבויות נוספות... הוא הזמין אותנו להיכנס לאולם הכנסייה (הצמודה למנזר), שם שמענו אותו שר בעברית

אולם התפילה

הכניסה לכנסייה

הכנסייה התחתית, הקריפטא

רוני לחץ על אוליביה להכניס אותנו למרתף המנזר שם מוכרים את הליקרים מעשה ידיהם.

חנות הליקרים

שם גם יש שלושה חדרים תת קרקעיים בהם מחזיק אוליביה את המזכרות שהוא מקבל מקבוצות החיילים והמבקרים הרבים הפוקדים את המנזר. היתה חוויה בפני עצמה שכולנו יצאנו מוקסמים ממה שראינו. בו במקום החלטתי לתרום לאוליביה משהו לאוסף, היה זה כובע של פרויקט יצור המרכבה.

ותמונה אחרונה לסיומו של יום מעניין ומהנה

להתראות בטיול הבא !